

27 februarie 2024

Descoperiri și... „descoperiri” la Opera Națională București

Text de Costin Popa

Studioul Experimental în Artele Spectacolului Muzical Ludovic Spiess ființează de multă vreme pe lângă prima scenă lirică națională, fix de 18 ani dar, după un început promițător, activitatea a stagnat, găsind o renaștere în ultimele sezoane. Un fapt meritoriu întrucât, așa cum se petrece în cadrul oricărui teatru de operă european sau mondial, asemenea instituții își defășoară activitatea cu scopuri precise, fiind destinate spre a „organiza și desfășura programe educaționale, de perfecționare și formare continuă a artiștilor și a personalului specializat, de creație și cercetare în domeniile muzical, operă și balet, precum și prezentări ale creațiilor experimentale”. Am citat din alin. 2 al art. 8 din Legea 1089/2006 care mai precizează la alin 6 că „Opera poate iniția și dezvolta parteneriate cu unitățile de învățământ de profil din țară și străinătate, inclusiv pentru desfășurarea de programe educaționale și de cercetare comune”. Textele deschid largi porți și Opera Națională București se pare că le identifică, abordându-le însă în viteza I-a, a II-a.

Totuși, recent a avut loc al doilea spectacol al unei noi producții paralele cu cea existentă în repertoriul curent. prezentată sub titlul ambiguu, dar ambițios. „DescOperă La Traviata”. Evident este vorba de opusul verdian care nu mai era nevoie să fie descoperit, faptul petrecându-se în 1853, deci de exact 170 de ani, dacă ne raportăm la data premierei noului spectacol bucureștean. Plus că, gândind după modelul altor studiouri, cred că și la noi repertoriul ar trebui ales dintre titlurile care nu există pe afișele curente ale ONB. Altfel devine o concurență neloială. Sunt o sumedenie de lucrări ce pot deveni o școală pentru distribuții bine gândite, pentru creatori ce se formează în teritoriul liric, noutăți pentru melomani. Mai ales că

studioul are în componență 20 de artiști alături de staff, deci deține o bază solidă, cu Orchestra și Corul ONB la dispoziție.



Georgiana Dumitru

Și dacă numerosul public n-a descoperit acum „Traviata”, totuși a avut bucuria să descopere în rolul Violetta o voce de soprană care anunță perspective deosebite. S-a atins astfel unul dintre țelurile studioului.

Georgiana Dumitru, 27 de ani, are un glas de calitate, mobil în agilități și extins strălucitor în registrul supra-acut, care o servește în creionarea unor desene melodice expresive și în expunerea unor nuanțe mergând până la pianissime transparente. A acoperit cu succes cerințele vocalității rolului, chiar dacă până la nivelul primei arii, amploarea de sunet a fost mai reținută, iar emisia notei de Mi bemol ultra înalt ce încheie actul întâi se cere restudiată mai îngrijit. Și renumita implorare din actul secund „Amami, Alfredo” ar fi putut avea mai mult impact, dacă tempii urcați din fosă n-ar fi fost atât de lacși, forțând artista să fragmenteze pasionala frază. Legato-ul și inflexiunile vocii au impresionat ori de câte ori portativele au cerut-o. O simplă pildă, „Alfredo, Alfredo, di questo core...” din ultimul act.

Personal, am găsit-o pe Georgiana Dumitru în bună consolidare față de un recital anterior la Sala Mică a Ateneului Român, așa încât evoluția se cere urmărită.

Partener în personajul Alfredo i-a fost tenorul Andrei Manea, cu timbru plăcut, dar a cărui omogenitate în cânt se cere îmbunătățită. Ambiționându-se să încheie cabaletta cu un Do natural acut nescris de Verdi n-a reușit decât un sunet precar, deși pregătirea atacului a eludat mici ziceri anterioare. Tiradele din scena balului Florei, bine accentuate, au fost printre cele mai reușite momente ale prestației.

În privința lui Germont-tatăl, greu de motivat a fost distribuirea baritonului debutant Mircea Ene.

În celelalte roluri, specificând o ordine neîntâmplătoare, au cântat Adelina Cociobanu (Flora), Ștefan Lamatic (d'Obigny), Andrei Miclea (Dr. Grenvil), Antonio Morariu (DoupHol), Alexandra Cârstea (debut ca Annina), Andrei Mihalcea (Gaston).

A dirijat Daniel Jinga. Corul Operei Naționale n-a sesizat impulsurile baghetei în „Stretta d'Introduzione” a plecării invitaților

de la balul Violettei și s-a contrazis cu instrumentiștii. În rest, OK, ca și baletul trupei bucureștene.

Montarea „experimentală” a fost semnată de Alexandru Nagy, avându-i drept colaboratori pe Alin Popa (Light design), Radu Spiridon și Mihai Matei (Video mapping), pe Sandra Mavhima (Coregrafie și mișcare scenică).

În partea a doua a lunii martie, Georgiana Dumitru și Andrei Manea vor debuta la ONB în roluri principale din operele „Elixirul dragostei” de Donizetti și „Bal mascat” de Verdi.